STICUSA KNIPSELKRANT 163

DE BEURS Maandag 10 augustus 1987

WILLEMSTAD – Het Comité van het Octagon heeft vorige week een olieverfschilderij van het Octagon overhandigd aan het Bestuur van de Sociedad Bolivariana. Dit in verband met het 50-jarig bestaan van deze vereniging. De schilderes, mevrouw Suzanne Perlman, heeft zelf, namens het comité, de prachtige schilderij overhandigd aan de voorzitter van de Sociedad Bolivariana, de heer Ramon Rico (foto), in aanwezigheid van vertegenwoordigers van het Corps Consulaire en andere notabelen uit de gemeenschap. Mevr. Perlman zei hierbij dat het Octagon bij haar eerste bezoek grote indruk op haar had gemaakt. Zij memoreerde dat het gebouwtje toen nog op het erfgoed van de familie Capriles stond en later door de familie Hector Henriquez werd overgenomen en ter gelegenheid van het 125-jarig bestaan van Maduro & Sons, door de Maduro's werd aangekocht en aan het Curacaose gouvernement werd geschonken om een Museum van Simon Bolivar op te richten.

DE BEURS Dinsdag 11 augustus 1987

WILLEMSTAD - De Franse violist Maurice Hasson, op Curaçao al geen onbekende meer nadat hij hier in april j.l. optrad met de Orquesta Sinfonica de Venezuela, geeft op 17 september aanstaande een recital in Centro Pro Arte. Hij zal dan begeleid worden door de Venezolaanse pianist, Arnaldo Pizzolante. Het recital dat Maurice Hasson volgende maand presenteert zal bestaan uit werken van Johannes Brahms, J.S Bach, Cesar Franck en Maurice Ravel. Kaartenverkoop start begin september. Tegen die tijd zal evenzo meer informatie verkrijgbaar zijn, evenals het volledige programma, zo blijkt uit een persbericht van impresario Nic Moller. Moller was ook al belast met coördinatie van het Rotary-concert in april, toen Hasson het Concerto in Majeur van Brahms heeft uitgevoerd, samen met de Orquesta Sinfonica de Venezuela.

AMIGOE
WOENSDAG 12 AUGUSTUS 1987

Zjozjoli terug van Nederland toernee

WILLEMSTAD- Drie weken lang trok de zanggroep Zjozjoli, die onlangs op Curaçao terugkeerde, door Nederland waar zij voor diverse instanties hun zang, dans en toneelkunst mochten tonen.

Naast de verschillende optredens in onder andere een kinderziekenhuis, bezochten de kinderen ook diverse attracties zoals het Brabantse sprookjesbos "de Efteling", brachten zij een bezoek aan de Belgische stad Antwerpen en maakten zij in Amsterdam een grachtentocht met een rondvaartboot.

De toernee van de groep werd mogelijk gemaakt door de Antilliaanse regering, het OKSNA, het Eilandgebied Curaçao, de Federatie Antilliaanse Jeugdzorg, het Antillenhuis in Den Haag en de STICUSA.

Ingezonden

AIDS en misplaatst optimisme

BEGIN APRIL van dit jaar wist dr. Joe Eustatia, voorzitter van de Antilliaanse AIDS-commissie, het Amigoe-lezerspubliek te vergasten op enkele zonnige berichten. Reeds toen was er "een indicatie dat de stijging van het aantal AIDS-gevallen dit jaar niet zoals verwacht was, zal verdubbelen maar dat er een minder sterke groei zal plaatsvinden". Dat resultaat zou dan te danken zijn aan de campagne die op Curaçao "in een vrij vroeg stadium begonnen zou zijn". Echter, in de Amigoe van vrijdag 7 augustus blijkt het optimisme van dr. Joe Eustatia "deels de bodem ingeslagen". Met name de meisjes van plezier zouden eens stevig aangepakt moeten worden, zo vat ik het betoog maar even samen. Dan breekt echter het zonnetje weer door: een en ander "betekent op zich volgens Eustatia niet dat er een AIDS-epidemie op komst is", aldus de Amigoe van jl vrijdag.

Naar mijn smaak slaat dr. Eustatia, vanuit een volstrekt misplaatst optimisme, de plank weer eens stevig mis. Dit zou op zich niet erg zijn, maar het gegeven dat dr. Eustatia niet spreekt als zomaar iemand met een opinie, doch als voorzitter van de AIDS-commissie, maakt de zaak in mijn ogen wat ernstiger: het gaat tenslotte om mensenlevens. Laat ons derhalve de feiten onder ogen zien, hoe vervelend die wellicht ook zijn:

1. Elke epidemie ontwikkelt zich in zijn beginfase volgens een bepaald vast patroon: dat van de expotentiele groei. Vervelend, maar waar! Daar zijn (theoretische) redenen voor, die gelden overal, in alle tijden en dus ook hier en nu. Dit patroon houdt in dat het cumulatieve aantal patiënten telkens in ongeveer dezelfde tijdsspanne verdubbelt. (zie bv New Scientist, Vol. 113, nr. 1553, dd. 26 mrt. 1987).

2. De tijd die een verdubbeling van het aantal AIDS-patiënten in beslag neemt, ligt in het algemeen tussen de acht en de twaalf maanden. Echter, in de beginjaren van de verspreiding van AIDS in een land, is die termijn vaak korter: zes á acht maanden, bijvoorbeeld is jarenlang (!) de verdubbelingsperiode geweest in Italië en Spanje (zie ook de genoemde New Scientist of de tabel die — meen ik — door de WHO is samengesteld over het verloop van de AIDS-epidemie in 26 Europese Staten plus Israel en die was bijgevoegd bij het verslag van de Antilliaanse AIDS-commissie van 10 december 1986).

3. Hoe korter de verdubbelingstermijn, des te beroerder is de situatie. Wat dit betreft is er werkelijk geen enkel optimisme te verdedigen voor onze regio. Immers, de aantallen AIDS-patiënten waren:
* in jan. '86: twee
* in jun. '86: vier
* in dec. '86: negen
* in mei '87: dertien
* in aug. '87: achttien

Te zien is een verdubbeling elke zes tot acht maanden. Zouden we optimistisch (d.w.z. met verdubbelingstermijn van 8 maanden) dóórrekenen, dan komen we uit op de volgende prognoses:
* in april '88: zesendertig
* in dec. '88: tweeënzeventig
* in aug. '89: honderdvierenveertig
* in april '90: tweehonderdachtentachtig
* in eind 1990: bijna zeshonderd!

Zulk een doorrekenen is helaas het meest realistisch wat er mogelijk is om enigszins een idee te krijgen van hetgeen onze samenleving boven het hoofd hangt. De latentieperiode van het AIDS- veroorzakende virus is volgens recente, optimistische schattingen iets in de buurt van 3½ tot 4 jaar. Dat wil zeggen dat effecten van de AIDS-campagne pas over een jaar of drie aan de patiënten aantallen af te lezen zullen zijn. Dr. Eustatia weet dat best ("De patiënten die nu "full blown" Aids hebben, kunnen immers al jaren geleden besmet zijn", aldus de Amigoe van afgelopen vrijdag). Tot die tijd (halverwege 1990) mogen we volstrekt geen verandering verwachten in de ontwikkelingen zoals die tot nu toe zijn verlopen. Er komt dus wel degelijk een epidemie!

5. Het zou van wijsheid getuigen als de AIDS- commissies te Curaçao en Aruba hun regeringen zouden adviseren ook op financieel gebied met het ergste rekening te houden. In het buitenland blijkt elke AIDS- patient zijn of haar samenleving zo'n honderdduizend gulden te kosten. En dat dan zo'n zeshonderd maal...?

Dr. Eustatia, lees alstublieft (!) bijvoorbeeld Time, no. 21, dd. 25 mei 1987, waarin de coördinator van het "WHO AIDS Control Program" een perspectief aangeeft, staak uw "prognostiek" en richt u op medische voorlichting, en planning van de zorg, zowel op personeel (!) als op financieel gebied. Voorspellen is namelijk een moeilijk vak, vooral als het over de toekomst gaat.

drs. MIKE STARING, M.A.

Voor muziek-culturele inzet

Rudy Bedacht tot ereburger Panamá benoemd

KRALENDIJK — Als blijk van waardering voor zijn bijdrage aan de muziek-culturele ontwikkeling en de versteviging van de culturele relaties met Bonaire, is de onlangs tot buitengewoon hoogleraar aan de universiteit van Panamá benoemde muziek- pedagoog Rudy Bedacht, onderscheiden met de titiel Ereburger van Panamá. Tijdens een officiële receptie in de stad Boquete mocht professor Bedacht uit handen van burgemeester Gaspar Quiróz het document in ontvangst nemen met de resolutie volgens welke hem de eervolle kwalificatie is toegekend.

In toespraken die vooraf gingen aan de overhandiging van de op kunstperkament geschreven beschikking, werd prof. Bedacht geprezen om zijn bijzondere kwaliteiten als muziek- pedagoog, die meer dan dertig jaren onvermoeibaar heeft gearbeid ter bevordering van de muzikale opvoeding van talrijke studenten in diverse didactische instituten vanaf de basisschool tot en met de universiteit.

Professor Bedacht, die vloeiend Spaans spreekt, bracht in zijn dankwoord naar voren, dat het verschijnsel muziek kan worden opgedeeld in twee categorieën, gekarakteriseerd door een technisch en een emotioneel aspect. „Het gebied waarin ik mij op deze heuglijke avond bevind, ademt de dynamiek van een emotioneel beleven, waarin ik mij niet alleen solidair voel met alle muziek- liefhebbers die u allen ongetwijfeld bent, doch mij ook als vriend en medemens opgenomen voel in de gemeenschap van dit belangrijke land Panamá, dat ik lief heb en zal blijven lief hebben", aldus een zeer ontroerde ere-burger Rudy Bedacht.

Maar de aangename verrassingen, gecoördineerd door de ook op Bonaire bekende Panamese hoogleraar Francisco Velásquez, kregen nog meer dimensies, toen de voorzitter van het muziek- genootschap Boqueteña, Eugenio Horna de León, zich naar het podium begaf, om een resolutie voor te lezen, volgens welke professor Bedacht benoemd werd tot ere-lid van die sociëteit, en verzocht werd een broederlijke groet over te brengen aan de Nederlandse Antillen, "en prueba de aprecio de nuestra sociedad e ese gran País" (als bewijs van waardering van ons genootschap voor dat grote land).

Na de officiële ceremonies in het Cultureel Centrum vo[illegible] het optreden van diverse or[illegible]ten en vocale groepen, als een manifestatie van hulde aan de gast uit Bonaire, bijgewoond door ongeveer tweehonderd genodigden. Er werden ook liederen ten gehore gebracht, speciaal gecomponeerd voor deze gelegenheid, en een orkest van achttien personen, gitaristen, mandolinisten en musici die typische folkloristische instrumenten bespeelden, zorgden voor het muzikale hoogtepunt van de avond. Uiteraard werd ook aan de gast de gelegenheid geboden zich muzikaal te manifesteren. Dit deed de heer Bedacht op de gitaar, daarbij begeleid door zijn collega, de gitarist Francisco Velásquez. Maar het publiek wilde meer horen. Hetgeen de heer Bedacht inspireerde tot het zingen van enkele bekende Latijnsamerikaans[illegible]lero's.

De gasten werden onthaald op typisch Panamese gerechten en drankjes in een gemoedelijke sfeer, waarin verschillende aanwezigen bij de heer Bedacht inlichtingen inwonnen over Bonaire in het bijzonder, en de Nederlandse Antillen in het algemeen. Deze bijeenkomst vond plaats op 31 juli 1987 en duurde van acht tot half twaalf 's avonds.

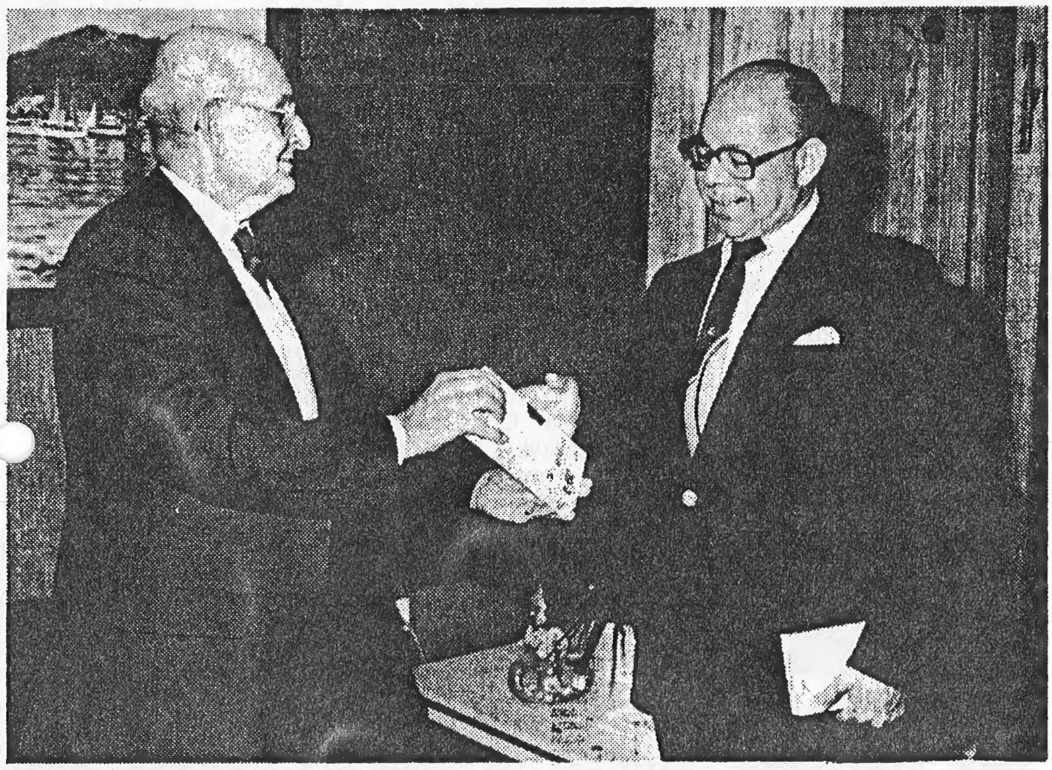
AMIGOE WOENSDAG 12 AUGUSTUS 1987

AMIGOE WOENSDAG 12 AUGUSTUS 1987

WILLEMSTAD- Het Psalmenboekje "Salmonan pa hende di awor" is weer verkrijgbaar. Na enige tijd uitverkocht te zijn, overhandigde drukker Scholma vorige week het eerste exemplaar van de tweede druk aan pater van Baars. Gezien de grote belangstelling voor Psalmen en bijbelverhalen in het papiaments, is besloten over te gaan op de herdruk van het Psalmenboek. Volgende maand wordt de publicatie van het boekje 'Yonas' verwacht. Er bestaan plannen om spoedig enkele delen van de bijbel in het papiaments te vertalen.

Amigoe DINSDAG 11 AUGUSTUS 1987

DEN HAAG — Namens Monumenten- zorg Curaçao bood begin deze maand dr ir Percy Henriquez Gevolmachtigde minister mr Gualberto (Boy) Hernandez een videofilm aan over de Monumenten- zorg van Curaçao. Deze film werd onlangs vervaardigd door cineast Peter Creutzberg. Dr ir Henriquez is de initiatief- nemer en een der oprichters van de Stichting Monumenten- zorg Curaçao, die hij ook vanuit Nederland, waar hij zich na zijn pensionering vestigde, nog steeds met raad en daad bijstaat. In samenwerking met minister Hernandez werden enige tijd geleden contacten gelegd met het ministerie van WVC, waardoor een deskundige van de Nederlandse Monumenten- zorg een bezoek aan Curaçao bracht teneinde na te gaan op welk gebied een nauwere samenwerkings- band kan worden gerealiseerd.

AMIGOE ZATERDAG 15 AUGUSTUS 1987

In West-Duitsland

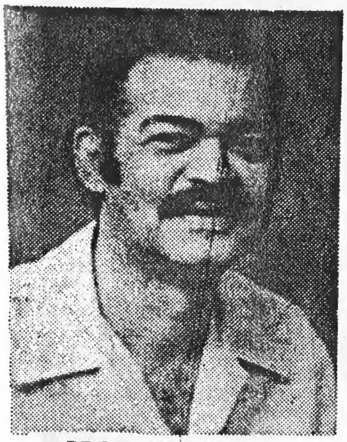
Wilma Kuiperi-Jansen naar internationale dans-cursus

ORANJESTAD — Onlangs heeft Wilma Kuiperi-Jansen beroeps danseres en docente, in Köln, West-Duitsland, de 21e internationale danscursus gevolgd.

Deze jaarlijkse dansgebeurtenis is een van de meest bekende en drukbezochte evenementen in de Europese danswereld. Het geheel bestaat overwegend uit een grote hoeveelheid cursussen moderne-, klassieke-, jazz-, en folkloristische dansen, choreografie, danscompositie, gegeven door internationaal zeer bekende dans-docenten en dansers uit alle delen van de wereld zoals Van Manen, Taliaferro, Alvin Ailey, Trisha Brown, Louis Falco en Nikolai.

Naast de cursussen worden er verschillende workshops en demonstraties gehouden, alsmede een jaarlijkse choreografische competitie, waar choreografen nieuw werk kunnen laten zien. Tijdens haar danswerkzaamheden in Europa heeft Wilma Kuiperi-Jansen in het verleden meerdere malen de internationale dans-cursus bezocht. Dit jaar heeft zij op medewerking van de Sticusa en het CCA kunnen rekenen.

PROF. BEDACHT PLEIT VOOR LAWAAIVRIJ ONDERWIJS

... PROF. BEDACHT ...

KRALENDIJK - "Scholen moeten in een milieu staan dat lawaai-vrij is. Meer dan 70 decibel lawaai in de omgeving van scholen, schaadt het leerproces en vermindert het concentratie vermogen van leerlingen en leerkrachten".

Dit zei de uit Bonaire afkomstige hoogleraar in de muziekwetenschap, professor Rudy Bedacht, tijdens zijn unaugurele rede op 27 juli jl. in de universiteit van Panama.

Prof. Bedacht had als onderwerp gekozen: "Audiologische aspecten van de muzikale opvoeding", waarmee hij uitgebreid inging op de gevolgen van het misbruik van geluid in verschillende milieu-situaties, waarvan hij het klaslokaal karakteriseerde als een bijzondere concentratie van personen die maar al te vaak het slachtoffer zijn van allerlei vormen van geluidsterreur,

Volgens prof. Bedacht zijn slechte resultaten van het leerproces vaak meer te wijten aan de mate waarin zowel leerlingen als leerkrachten blootstaan aan oncontroleerbare lawaaivolumes, dan aan het gebrek aan motivatie in de onderwijssituatie.

Omdat architecten in het verleden nog weinig "lawaai-bewust"waren, en onderwijsplanologen geen rekening hielden met het ecologisch milieu, staan veel onderwijs-instituten vandaag in conglomeraties met supermarkten, fabrieken en zakenpanden die lawaaivolumes produceren die absoluut schadelijk zijn voor de gezondheid en het onderwijsproces bemoeilijken, aldus prof. Bedacht. De immateriële schade die hierdoor aan de gemeenschap wordt toegebracht is enorm, en zou, in geld uitgedrukt, de regeerders van een land ernstig moeten verontrusten, meent Bedacht.

Prof. Bedacht toonde met niet mis te verstane cijfers aan, hoe verslaving aan lawaai, oftewel audio-narcomanie, de gezondheid ondermijnt en de persoonlijkheidsstructuur vervormt, tengevolge van geestelijke depressies, stress, chronische nervositeit en acoustische tramatisering. Bedacht wees voorts op de "epicentra" van het lawaai, dat de mens belaagt via verbale, industriële en electronische kanalen, terwijl ook het gemotoriseerde verkeer te land en in de lucht lawaaibombardementen uitvoert, waartegen normale trommelvliezen niet bestand zijn.

Massaal vertier, zoals in discotheken, huisfeesten en rock-concerten, produceert tussen de 90 en 120 decibel geluid, dat absoluut schadelijk is voor de mens. Maar vanwege het feit, dat de gemiddelde burger niet is opgevoed in het oordeelkundig gebruik van auditieve recreatiemiddelen, viert het audio-analfabetisme hoogtij, met alle desastreuze gevolgen van dien, zo betoogt Bedacht.

Aan execessieve geluidsvolumen verslaafden (Bedacht spreekt van autio-maniakken en de audio-narcomanen) kan hulp worden geboden door Audio-Centra op te richten, die in de eerste plaats een informatieve en educatieve functie hebben, die de weg vrijmaakt voor gespecialiseerde vormen van medische hulp.

Geluidsdeskundige Bedacht zei zich niet te ontveinzen, dat milieus waarin audio-narcomanie zich handhaaft als een sociaal geaccepteerde levenstijl, gegarandeerde broeinesten kunnen worden voor crimele activiteit, hetgeen helaas al bewezen is door het verband tussen lawaaimuziek (discotheken, rock-concerten e.d.) en verslaving aan marihuana, morfine, heroine en cocaine. Overheidscontrole in gelegenheden die excessieve auditieve verstrooiing bieden, laat volgens Bedacht vaak nogal te wensen over, met het gevolg dat wij allen kennen: Zowel de verslaving als de criminaliteit nemen toe. Helaas zijn ook scholieren terechtgekomen in de vicieuze cirkel van deze verschijnselen, die niet nalaten ook het gehoororgaan aan te tasten. De mensheid wordt met de dag verslaafder en dover, aldus prof. Bedacht, en dat kan worden voorkomen door vooral de schooljeugd audiologisch te onderzoeken.

AMIGOE

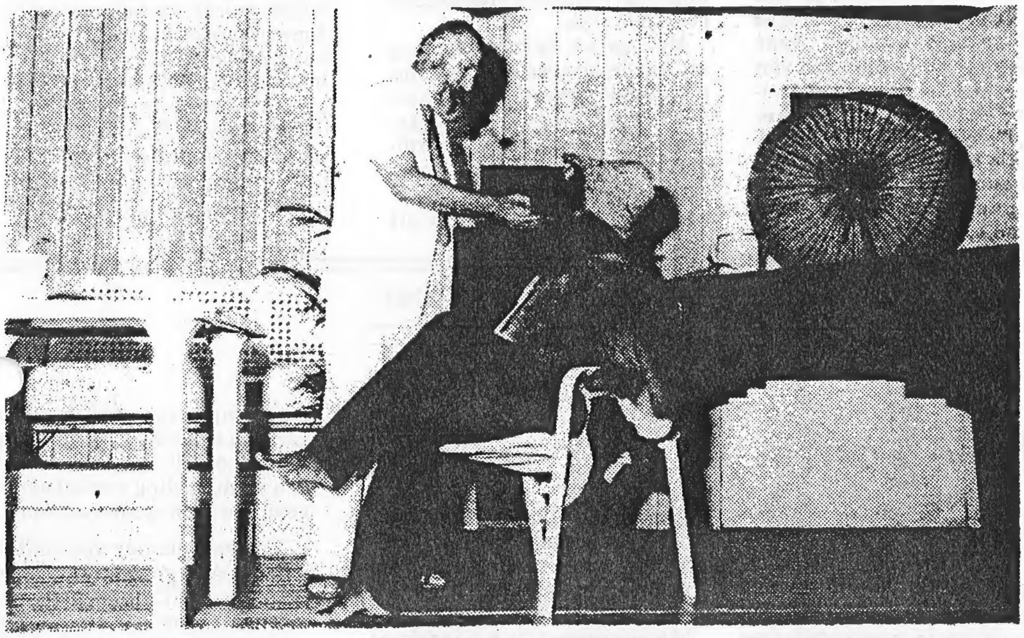
ZATERDAG 15 AUGUSTUS 1987

WILLEMSTAD — Begin d week vond op Curaçao de officiële overhandiging plaats van de eerste editie van het ALM- tijdschrift "Trade Wind". Namens de nieuwe uitgever van het op alle ALM- vluchten gratis te verkrijgen tijdschrift, Caribbean Travel & Life Magazine, overhandigde bij die gelegenheid Joseph N di Marino jr het eerste exemplaar van de "Trade Wind" aan ALM-directeur Kitland Chong. Hij deed dat in aanwezigheid van mw Ruth Obre van de uitgeversmaatschappij, alsmede van de PR- man van de Antilliaanse Luchtvaart Maatschappij, Robin Visser. De volgende editie van "Trade Wind" verschijnt in oktober. Op de foto vlnr voorlichtingsfunctionaris Robin Visser, de top- functionarissen van Caribbean Travel & Life Magazine, die ook een toeristisch tijdschrift onder dezelfde naam uitge , Ruth Obre, Joseph di Marino en ALM- directeur Kitland Chong.

Goed werk van regisseur Fabian Badejo

Pantomime op Sint Maarten: met opvoeringen verdiend

IN HET KADER van de Culturele Week op Sint Maarten/ Saint Martin, georganiseerd door een bi-nationale groep van Franse en Antilliaanse Sintmaartenaren, werd op 4 augustus in het Cultureel Centrum van Philipsburg het toneelstuk Pantomime van de schrijver Derek Walcott opgevoerd.

Walcott heeft in dit stuk, dat door twee personen gespeeld wordt, een groot deel van de culturele problematiek van het Caribisch gebied samen gebracht. Dit alles wordt uitgebeeld door het spel tussen een blanke hotelhouder en zijn zwarte assistent. Als dan de hotelhouder het plan opvat om voor de gasten het verhaal van Robinson Crusoë te gaan opvoeren, is in de volgende discussie tussen de twee acteurs humor en ernst fraai verweven.

Regisseur Fabian Badejo heeft goed werk verricht. Hij zal zich ongetwijfeld extra hebben ingespannen, want niemand minder dan Derek Walcott was aanwezig bij de uitvoering. De keuze van de acteurs liet niets te wensen over. De professionele Ian Valz bracht de rol van assistent Jackson Philip met vuur en verve. We hadden ook niet anders van hem verwacht.

Het succes van de uitvoering hing dan ook voor een belangrijk deel af van Gerard van der Veen, de Amigoe-correspondent op Sint Maarten, die als bedreven amateur nu een toch wel erg moeilijke taak op zich had genomen. De rol van hotelhouder Harry Trewe paste gelukkig qua uiterlijk en leeftijd goed bij Gerard. Met zijn kalend hoofd, prachtige grijze baard en enigszins gezet figuur was hij zonder meer een geloofwaardige, ietwat excentrieke hotelhouder.

Gerard van der Veen heeft zich uitstekend van zijn taak gekweten. Niet alleen wist hij een zeer geloofwaardige hotelhouder neer te zetten, maar terloops demonstreerde hij nog nooit eerder getoonde talenten als piano spelen en zingen. Het samenspel tussen Ian en Gerard verliep zeer vloeiend en de zaal kreeg niet de gelegenheid om zich ook maar één moment te vervelen.

Het is zonder meer jammer dat het stuk maar één maal is opgevoerd, maar gelukkig blijven regisseur en acteurs voorlopig op het eiland, zodat een herhaling tot de mogelijkheden behoort.

FRANÇOIS VAN DER HOEVEN

Amigoe
ZATERDAG 15 AUGUSTUS 1987

Debrot-voordracht op de UNA

WILLEMSTAD — Morgenochtend om elf uur organiseert de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA) een aantal Cola Debrot-voordrachten in de aula van de UNA. De voordracht wordt verzorgd door Ramon Williams, muziek docent aan het Radulphus College en Maria Immaculata Lyceum en heeft als titel "Over muzikale gevoeligheid en coördinatie bij kinderen". De voordracht is een korte bewerking van "On increasing musical sensibility and coordination in children. A collection of multifunctional en multicultural songs", waarmee Ramon Williams het doctoraat verwierf aan de Columbia Pacific University in Californië.

De voordracht duurt ongeveer een uur en zal muzikaal worden geïllustreerd met klinkende voorbeelden van het gepresenteerde materiaal. Na dit officiële gedeelte zal het boekwerk worden aangeboden aan enige prominente personen uit de samenleving.

Voorzitster organiserend comité en OKSNA vaak absent

SM-cultureel festival als nachtkaars uitgegaan

PHILIPSBURG — Na enkele zeer waardevolle bijeenkomsten en ontmoetingen is het Festival of culture under the sun als een nachtkaars uitgegaan. Als laatste activiteit werd op het programma vermeld een culturele manifestatie op zaterdagavond om acht uur.

Verschillende plaatselijke personen, toeristen, bezoekers van het eiland en deelnemers aan het festival waren op tijd naar het Cultureel Centrum in de Backstreet gekomen, waar om negen uur nog niemand van het organiserend comité aanwezig was. Ook de personen die met dans, voordracht of schetsjes zouden optreden, bleken niet in het centrum aanwezig te zijn. Teleurgesteld verliet men het gebouw, waar blijkens de op volle toeren draaiende circo en de in volle glorie aangestoken lichten blijkbaar wel op een bijeenkomst gerekend was.

Men sprak de bevreemding uit, dat de voorzitster van het organiserend comité bij geen enkele activiteit aanwezig was geweest. Ook de vertegenwoordiger van de OKSNA, de voornaamste sponsor van het festival, blonk de gehele week uit door afwezigheid.

Overigens waren op de evaluatie- bijeenkomst op vrijdagmiddag veel positieve geluiden gehoord, vooral van de kant van de Amerikaanse deelnemers aan het festival. Ook constructieve kritiek werd niet onder stoelen of banken gestoken. De geringe deelname van de lokale bevolking werd geweten aan de vakantietijd en het niet gericht uitnodigen van bepaalde groeperingen en personen.

Ingezonden

Aids en onzin

HET INGEZONDEN STUK van de zich met de weidse titels Drs. MA sierende Heer Mike Staring (AIDS en misplaatst optimisme, Amigoe 11 augustus 1987) bestaat uit een combinatie van nonsens en onnauwkeurigheden waaraan een zich zelf respecterende academicus schouderophalend voorbij zou moeten gaan. Slechts ter preventie van verwarring en misvatting en niet vanwege de behoefte aan een polemiek met Drs. Staring MA de volgende correcties.

1. Drs. Staring MA gebruikt een interview in de Amigoe als uitgangspunt voor een discussie met ondergetekende. Hij blijkt het AIDS-rapport zelve niet gelezen te hebben. Indien zulks wel het geval was geweest was het hem duidelijk geweest dat in het AIDS-rapport veel meer aandacht wordt besteed aan een epidemie van SYPHILIS dan aan de vier nieuwe gevallen van AIDS. Uit de toename van het aantal Syphilisinfecties (en NIET uit de 4 nieuwe gevallen van AIDS) blijkt voor mij (en de goede lezer) de aantoonbare RECENTE promiscue seksualiteit welke aanleiding is geweest tot het uitspreken van enige scepsis ten aanzien van de respons op de informatiecampagne.

2. Epidemieën zijn niet overal onderling vergelijkbaar. Zelfs indien de faktoren die bij het bepalen van het karakter van de epidemie de belangrijkste rol spelen gelijk zijn (zoals bij AIDS het geval is) dan nog zijn er talrijke variabelen die mede de wijze bepalen waarop de epidemie zich zal ontwikkelen. Een leek weet dat er een verschil is tussen AIDS in Afrika en AIDS in Europa.

3. Niet het in alle epidemieën kunnen constateren van de aanwezigheid van een exponentiële groeifase is van belang. Van belang is het onderkennen van de invloed die men via medisch ingrijpen danwel via preventieve maatregelen kan uitoefenen om de duur van de exponentiële fase te beïnvloeden. In Nederland gaat men ervan uit dat de tijdig genomen maatregelen waaronder de voornaamste zijn het zuiveren van het transfusiebloed van het AIDS-virus en voorts ook de goede informatieverschaffing, ervoor verantwoordelijk zijn geweest dat de duur van de snelle vermenigvuldigings- fase van het aantal AIDS gevallen (het verdubbelen per zes maanden van het aantal gevallen) eerder dan in de V.S. het geval is geweest is verschoven naar een verdubbelingstijd van langer dan zes maanden. Indien dit proces niet beïnvloedbaar zou zijn zou een informatiecampagne een deel van zijn zinvolheid verliezen.

4. Drs. Staring MA maakt, doordat het hem aan de meest basale kennis omtrent AIDS ontbreekt, enorme redeneringsfouten. De latentie-tijd van AIDS is niet 4-4½ jaar. AIDS heeft een latentie-tijd van drie maanden tot zes jaar en langer. Met andere woorden niet alle recente gevallen van AIDS zijn het gevolg van HIV-infecties die vier jaar of langer geleden hebben plaats gevonden. Ook recente infecties (van korter dan een jaar geleden) spelen bij de ontwikkeling van het aantal nieuwe gevallen van full blown AIDS een rol. Dit maakt dat bij een onmiddellijke (niet haalbare, dus theoretische) respons van 100% op een informatiecampagne, op korte termijn resultaten zichtbaar zullen worden. Het resultaat van een dergelijke respons zou dan gelijk zijn aan het effect van een vaccin. In de praktijk moeten wij het met een lagere respons en dus met een geringer effect doen. Geheel uitblijven van resultaat op kort en middellang termijn (zoals Drs. Staring MA suggereert) is het resultaat van een theoretische respons van 0%.

5. Drs. Staring MA kent de inhoud van het begrip epidemie niet. Dat blijkt uit het feit dat Drs. Staring MA een dringend beroep op mij doet om de autoriteiten er kond van te doen dat er een epidemie op komst is. Er is al geruime tijd sprake van een on going epidemie. Een epidemie onderkent men niet slechts aan het aantal ook voor leken gemakkelijk herkenbare gevallen. Bij slechts enkele gevallen van polio herkenbaar aan de zichtbare verlammings- verschijnselen spreekt men reeds van een epidemie omdat het aantal niet herkenbare (subklinische verlopende) gevallen honderdvoudig groter is. Dat is ook bij HIV-infecties het geval. Het is dan ook een feit dat ik tot ontsteltenis van velen reeds in december 1986 (zie het betreffende AIDS-rapport) heb gesteld dat bij ons sprake is van een beginnende epidemie met een verdubbelingstijd van zes maanden. Degenen die in AIDS zijn geinteresseerd weten dat in Nederland en de V.S. thans sprake is van een AIDS-EPIDEMIE met een verdubbelingstijd van het aantal gevallen per 10 maanden. Men mag aannemen dat ik onmogelijk zes maanden na beweerd te hebben dat er bij ons sprake is van een epidemie, op grond van de verschuiving van de verdubbelingsfase van zes naar 8 maanden zou kunnen concluderen dat er ineens van een epidemie geen sprake meer zou zijn. Ik heb op grond van het vroegtijdig begin van de informatie-campagne wel de verwachting uitgesproken dat er van een epidemie met een langdurige periode van per zes maanden verdubbeling van het aantal gevallen geen sprake zal zijn.

Van een zonnige voorstelling van zaken is geen sprake. Zowel door de Antilliaanse Minister van Volksgezondheid als door ondergetekende is aan de Antilliaanse bevolking voorgerekend dat op elke AIDS-patient er 50 - 100 met HIV besmette personen zijn die nog geen symptomen hebben. De Antilliaanse bevolking is ervan op de hoogte dat een aanzienlijk percentage van de HIV besmetten vroeg of laat toch symptomen zullen gaan krijgen. Dat is een voor leken met veel duidelijker woorden aangeven van de grootte van het probleem. Het probleem is reeds nu in de kiem aanwezig, nl. bij de reeds besmetten. Het is ons dus terdege duidelijk dat ons moeilijke tijden wachten. Wij behouden ons wel het recht voor zelf te bepalen hoe wij zonder algemene paniek te veroorzaken de sombere waarheid aan onze Antilliaanse bevolking zullen mededelen. Ik ben van mening daarvoor het advies van Drs. Staring MA niet nodig te hebben.

6. Ik vind de aandrang welke Drs. Staring MA op mij uitoefent om vooral de Time te lezen ter verwerving van kennis omtrent AIDS gewoonweg aandoenlijk. Ik kan Drs. Staring MA geruststellen. Ik beschik naast de WHO-rapporten, de C.D.C. morbidity mortality reports en alle verslagen van de Nederlandse AIDS-commissie over een 10 tal tot de meest vooraanstaande internationale medische publikaties gerekende week- en maandbladen. Een niet onaardig door Drs. Staring MA geciteerd populair wetenschappelijk

zie verder p. 7

6

NEW AGE Friday August 14, 1987

"FOR THE LOVE OF ST<MAARTEN." WILL JOHNSON'S SECOND BOOK

We recently received Will Johnson's book "For the love of St. Maarten" which has been published by Carlton Press Inc. in New York.

We quote the following from the news release accompanying the book:
Here's a colorfully written and informative account of this magnificent island in the Caribbean. A wondrous place full of vitality and delightful sights, St. Maarten comes alive here in a personal way so often missing from the usual history book. And what is truly special about his wonderful book is the author's reminiscences about the St.Maarten of his youth: "Although I may never be able to wander through its rooms in the flesh again, I can visualize even today the slow process and the time I spent with the Hodges as their home expanded first to guest house, then to ruin. The guest house even in death still speaks to me in memories of some of the best years we experienced together. May its ruins serve as a warning to those who continue to reject the lessons of the past!". The author's powerful nature descriptions, his well-sustained theme of contrast between crowded civilization and peaceful, bucolic settings make this compelling paean to St. Maarten an appealing historical volume for all who appreciate a warm description of a gentle culture whose Nature is a constant wonderment to those who dare to experience.

Mr Johnson has dedicated his book to the children of St. Maarten who, while looking to the future for their survival, should learn the lessons of the past so as to be better equipped for the future.

The publication of the book has been made possible through a grant from the Prins Berhard Fonds, Netherlands Antilles, and also with financial aid from the St. Maarten Rotary Club.

The book is very interesting and deals not only with impressions of the author on St Maarten, but gives a brief history of the island and there is a chapter which deals with sons of the soil.

For the Love of St. Maarten is a book which should be read by one and all and in particular our youth.

New Age congratulates author Will Johnson on this new addition to the history of St. Maarten.

Vervolg
aids en onzin

tijdschrift als The New Scientist wordt in mijn leestrommel niet aangetroffen. De Time wordt door mij gebruikt om op de hoogte te blijven van de andere rampspoeden (Nicaragua, Iran/Irak, Zuid Afrika etc.) die ons in deze wereld treffen.

7. Terwijl op Curaçao sprake is van een reeds twee jaar on going AIDS-informatie campagne bevindt de informatie- verschaffing zich te Aruba nog in de kinderschoenen. Het is tot nu toe het terrein geweest van organisaties zoals de American Women Club. Al die tijd was Drs. Mike Staring evenwel woonachtig te Piedra Plat, Aruba. Wat heeft Drs. Mike Staring MA in die tijd gedaan aan de AIDS-voorlichting op Aruba? Waarom roept hij ons nu vanaf Piedra Plat, Aruba op om de Arubaanse Minister ervan op de hoogte te stellen dat er een AIDS-epidemie op komst is. Heeft men op Aruba geen T.V. en leest de Arubaanse Minister van Volksgezondheid de Time niet? Of zijn er andere redenen die Drs. Staring MA ertoe hebben gebracht zijn nadrukkelijk volgehouden stilzwijgen te doorbreken met een uitval naar de AIDS-commissie Nederlandse Antillen. Zou men mij een nijdas mogen noemen als ik stel dat slechts het willen pronken met vermeende kennis (welke echter afwezig blijkt te zijn) Drs. Mike Staring MA ertoe heeft bewogen om op deze wijze het stilzwijgen te verbreken en de publiciteit te kiezen?

DR. J.M. EUSTATIA

DE BEURS Zaterdag 15 augustus 1987

ONDER CHOREOGRAFIE VAN CORRY VAN HEMERT

IN NOVEMBER GROOTSE SHOW VAN LES SYLPHIDES

— Corry van Hemert begon al vanaf haar zesde jaar met ballet. Vier jaar lang studeerde zij aan de balletacademie in Tilburg en studeerde af als balletpedagoge en toneeldanseres. Na haar studie danste zij een jaar bij de Zuid Nederlandse Opera en gaf zij een jaar les in Chicago, U.S.A.

— In april '72 kwam zij naar Curaçao om les te geven bij balletschool Les Sylphides. Zij gaf ook les op Bonaire. Corry was erg actief met de leerlingenvoorstellingen van de balletschool. Ook werkte zij samen met de regiseuse Bunchi Römer in het toneelstuk KELKI NA BOCA van Colá Debrot.

— Een half jaar lang gaf zij les bij Ecole de Dance. Daarna werkte zij bij het Cultureel Centrum Aruba, Sinds 1979 is Corry weer terug op Curaçao als balletpedagoge bij Les Sylphides. Vanaf januari '87 heeft ze de algehele leiding van deze balletschool aan de Groot Davelaarweg.

In het gesprek met Corry van Hemert legt ze - allicht ten overvloede - uit, dat ballet een kunstvorm van dansen is. Ze maakt er de kanttekening bij dat de manier waarop ballet hedentendage wordt benaderd, anders is dan vroeger HOE ANDERS?

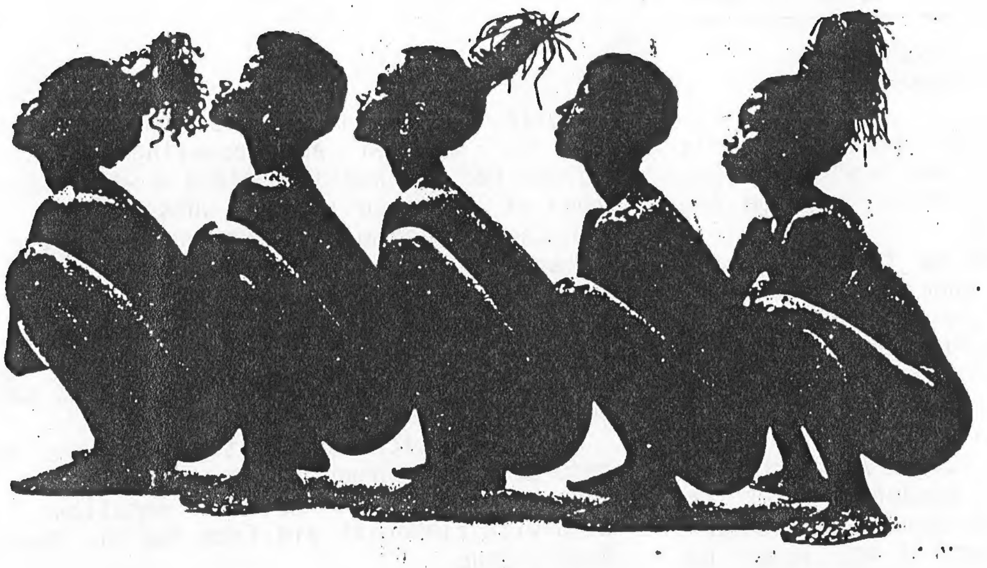
Corry: "De kinderen reageren wat minder gemotiveerd dan vroeger. Dat komt denk ik omdat de interesses verspreider liggen dan een paar jaren terug het geval was. Tegenwoordig is het leven drukker. Men heeft ook meer om handen, vandaar dat de belangstellingsgraad kwalitatief wat minder is. Ik probeer er natuurlijk wel op in te spelen. Het werken met video tijdens de balletlessen is daarom essentieel geworden. Audio ALLEEN is niet meer toereikend en voldoet niet.

Ook is Corry van plan om zelf leerplannetjes en boekjes (stencils) samen te stellen.

Ballet is geen huppelpasje

Het is tevens belangrijk om van ballet iets meer te maken dan een ontspannen wekelijks huppelpasje. Wat velen niet weten is dat balletdansen ontzettend veel discipline vereist. Bij ballet wordt optimaal gebruik gemaakt van het lichaam en dat is bij iedereen weer anders. Je persoonlijkheid speelt daar bij een grote rol.

2.0.2.

Bij de uitwisseling en de gemaakte contacten is naar voren gekomen dat de balletschool op Curaçao op redelijk niveau staat en heus niet onder hoeft te doen voor grote internationale scholen.
In november gaat de hele balletgroep van Les Sylphides een show brengen. Hoe de opvoering gaat heten is nog niet bekend. Dat blijft dus nog even een verrassing!

BASISOPLEIDING
Op balletschool Les Sylphides kunnen kleintjes al met vier jaar met de basisopleiding beginnen. Dit is een klassieke opleiding die vijf jaar duurt. De elf en twaalfjarigen krijgen naast klassiek en jazz ook modern ballet. Voor volwassenen is er aerobics-dansen in les Sylphides.

Historie van Curacao

Dansen op professionele basis om er je brood mee te verdienen lukt niet hier op Curaçao, zegt Corry. Twee jaar geleden hebben leerlingen van dansschool les Sylphides een grote opvoering in Centro Pro Arte gegeven onder de titel: "Dushi Korsòu"
Het was een wervelend blijspel waarbij de cultuur van Curaçao in zang en dans werd uitgebeeld.

Herkennings-punten

Corry van Hemert zegt het wel jammer te vinden dat we op Curaçao altijd weer dezelfde dingen uitbeelden. Herkenbaar is altijd de cactus, de dividiviboom en het hagedisje. Natuurlijk zijn ze essentiële punten uit de Curaçaose cultuur. "Maar als je serieus bezig bent met je vak moet je verder gaan. Wij moeten de mensen meer geven dan iedere keer weer dezelfde liedjes en dans."

VAN HEMERT: "WAAROM DUSHI KORSOU ALTIJD AFBEELDEN MET EEN CACTUS EN EEN HAGEDISJE"

Hierdoor is het zo dat de meeste mensen op Curaçao niet 'opgevoed' zijn in kunst. Met deze mening bedoelt Corry niets denigrerend. Ze staaft haar mening met een voorbeeld: Bij ,drama's' (treurspelen) reageert het publiek vaak met gelach. Dat is erg vervelend en niet in de eerste plaats voor de spelers. Het getuigt ook van het niet begrijpen van dingen die misschien niet zo erg herkenbaar zijn.
Men hoort ook wel vaker zeggen dat het overgrote publiek onder het woord komedie (komedia) humoristische en geestige dingen verstaat. Daarom is het volgens Corry zo belangrijk dat mensen die verstand hebben van kunst etc. deze ook kritischer gaan beoordelen.

ZIJN ER VEEL OUD-LEERLINGEN IN HET BUITENLAND?
Marléne Kambier-Maharai heeft momenteel een eigen jazz-studio in Den Haag. Vorig jaar heeft Gabri Christa een groot dansstuk gebracht.
De workshops zijn haast orde van de dag en onder de gastdocenten die op Curaçao waren, noemen we: Wilma Kuiperi-Jansen die op Aruba modern ballet geeft; oud-leerling Tjark Benschop die zich gespecialiseerd heeft in klassiek ballet in Zweden met de titel prof. voor zijn naam; Toos Mutsaert die jazz docente is aan de academie in Arnhem.

ORANGEMELTED

Het applaus dat oud-leerlinge van balletschool Les Sylphides Gabri Christa kreeg met haar opvoering van 'Orange Melted' klinkt nog na.
De kritieken waren lovend en gaven blijk van nieuwsgierigheid. Iedere recensent gaf zijn eigen mening en inzicht weer over het stuk. Maar als was het afgesproken, viel het dansspektakel van Gabri Christa bij hen onder één noemer, namelijk BOEIEND EN ENIG.

* Het maandblad over theaterdans NOTES, hierover: "Orange Melted" is een bijzondere én succesvolle choreografie. In de naam 'Orange melted' komt tot uiting waar het Gabri Christa om te doen was; de kleur oranje staat voor de ondergaande zon in haar geboorteland Curaçao en met 'melted' (versmolten) wordt verwezen naar de diverse achtergronden van de vijf gekleurde danseressen die hieraan meededen.

* Een medewerker van de 'Waarheid' schrijft: 'Orangemelted' is een dansvoorstelling waarin vijf zwarte vrouwen zichzelf laten zien in een witte samenleving. De Antilliaanse choreografe is op zoek naar mengvormen in haar dans. Tijdens een interview brengt ze het volgende naar voren: "Ik wil gaan proberen mijn grote ideaal te verwezenlijken en dat is een jaar lang ervaring opdoen bij de Danza Nacional op Cuba. Ik zou ook dolgraag lessen willen volgen bij Eduardo Rivero. Waar hij mee bezig is boeit me. Ik ben op zoek naar een combinatie van zachte vloeiende bewegingen met Caraïbische en Afrikaanse elementen."

* Wat het Brabants Dagblad over Orange Melted schreef is ook de moeite van het lezen waard; onder de titel: Warme en weemoedige dans schrijft dit blad: "De Antilliaanse Gabri Christa baseerde haar choreografie op het koloniale verleden van Nederland, waardoor vijf gekleurde vrouwen vanuit verschillende achtergronden sterk zijn beïnvloed.
Zij dansten vrijwel naakt. In het opwolkende stof, dat dunnetjes op de vloer was aangebracht, gold die naaktheid als een sympathieke vanzelfsprekendheid. De moderne dans was soepel en aards en bevatte veel Afro-elementen. Het belangrijkste daarin bleek de emotionele expressie. In het begin waren in de bewegingen vooral arbeidzaamheid, onderdanigheid en beleefdheid te herkennen, maar hierdoorheen reeg zich een reeks stiltes, met vormen van een trotse schoonheid.